

Motion till riksdagen

1987/88:Sf334

av Alf Svensson (c)

om ATP-avgiften för egenföretagare

Vid ATP-systemets införande beräknades ATP-avgiften på den del av inkomsten som var pensionsgrundande. År 1982 genomfördes en avgiftsomläggning som innebar att hela inkomsten blev avgiftsgrundande oavsett om den medförde ATP-poäng eller inte. Enligt reglerna för ATP är det den del av inkomsten som ligger över ett basbelopp och under 7,5 basbelopp som är ATP-grundande och ger pensionspoäng. I samband med omläggningen sänktes avgiftsuttaget till följd av breddning i avgiftsunderlaget från 12,25 % till 9,4 %. Åtgärden ansågs missgynna företag med utpräglad låglöneprofil. Därefter har avgiften höjts så att den nu är 10,20 %. ATP-systemet har inslag av både försäkringssystem och omfördelningssystem.

För småföretagare med ibland små inkomster känns det både betungande och orättvist att inkomster som inte berättigar till ATP ändå beläggs med ATP-avgift. För att medborgarna skall ha förtroende för avgifts- och skatteuttagen måste de upplevas som rättvisa. Avgiftsuttaget för egenföretagare borde därför justeras så att ingen ATP-avgift tas ut för det första basbeloppet eftersom den delen inte är pensionsgrundande.

I det socialförsäkringssystem vi har utgår skilda avgifter för anställda och företagare. Således är sjukförsäkringsavgiften till sjukförsäkringen 10,1 % i år medan egenavgiften till sjukförsäkringen är 9,6 %. Detta innebär att egenföretagare redan i dag måste särbehandlas. Det bör därför vara administrativt enkelt att för egenföretagare vid bestämningen av avgiftsunderlaget för ATP-avgiften införa ett grundavdrag på ett basbelopp motsvarande den inkomst som inte ger ATP-poäng.

Hemställan

Med anledning av vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om beräkningen av ATP-avgift för egenföretagare.

Stockholm den 26 januari 1988

Alf Svensson (c)